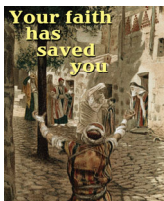

TWENTY EIGHTH SUNDAY IN ORDINARY TIME
DWUDZIESTA ÓSMA NIEDZIELA ZWYKŁA
OCTOBER 12, 2025

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-EIGHTH SUNDAY IN ORDINARY TIME OCTOBER 12, 2025

In all circumstances, give thanks, for this is the will of God for you in Christ Jesus.

—1 Thes 5:18

FREEDOM AND GOD'S WILL

Sometimes we pride ourselves in having such a good democratic system, a claim which indeed is debatable. We value individual freedom and liberty, the right to choose and decide for ourselves how to live our lives. But the populace can be swayed by pressure groups and allow hardship and curtailment of liberty to be the lot of migrants and asylum-seekers. And while we do not suffer dictators gladly sometimes we seem to want to dictate to God, make God do things our way, and leave us masters of our own destiny. Some even abandon faith and prayer, because God has not granted their requests.

This was the inclination of Naaman the leper, an army commander from Syria, as he bargained with God. Hoping to be cured of leprosy by prophet Elisha, Naaman arrived laden with gifts of silver and gold, to pay for his cure. The prophet did not even come out to meet him, but sent a message telling him to wash seven times in the river Jordan. Naaman was so hurt that he prepared to return to Syria, raging with indignation. Why wash in this particular river, when there were so many bigger and cleaner rivers at home? "Here was I thinking Elisha would cure the leprosy part," he fumed.

It was only when his servants pointed out how simple was the prescription that he was persuaded to try it and so was cured. Come to think of it, how often do we behave like Naaman. "Why do I have to go to church, when I can worship God out in the open air?" "Why does God send me the cross of sickness, when I could do so much good if I were healthy?" We even find such attitudes among the apostles. "Why do you not show us the Father?" Philip said to him. Some complained, "He says intolerable things and how could anyone accept it?" and they walked with him no more. This reaction of unbelief is often found. But it stands to Naaman's credit that he thought again, was cured and then returned to thank Elisha.

The Eucharist is a reminder never to forget God's greatest gift to us, his own Son, our Savior. If we concentrate too much on asking for things, there is a danger that we may reduce our Mass to the level of magical thinking, a way of turning God to our way of thinking. How much better if we can open our hearts and our lives to whatever God wants for us, which is sure to be the best that can happen to us in the long run.

We are meant to pray "thy will be done", not demand to have our own way. When we need a favor, we must ask for it with prayer and thanksgiving, because God answers prayer, even if not precisely in the way we expect. Ultimately, says Jesus, God grants only what is for our good. We need to thank God from the heart, like Naaman after his cure, or like the leper who was grateful to Jesus. What a pity the other nine did not say a word of thanks for the blessing they received.

—Internet

Today's Readings: 2 Kgs 5:14-17; Ps 98:1, 2-3, 3-4; 2 Tm 2:8-13; Lk 17:11-19

TREASURES FROM OUR TRADITION

In 1971, the Vatican Congregation for Divine Worship completed a survey of the presidents of the national liturgical commissions around the world. How were children doing in the liturgical reform? Probably to their surprise, the cardinals learned of special weekday Masses for children designed to teach them how to participate on Sunday, Masses with separate components for children. The decision was made quickly to develop adaptations for Masses where children were a majority of the assembly. Changes would include a simpler structure, understandable texts, a simplified Lectionary, more active participation, and most surprisingly, new Eucharistic Prayers. By 1973 the work was done, and with very specific advice from Pope Paul VI, including the need for two new Eucharistic Prayers, the *Directory for Masses with Children* was published on December 20, a timely Christmas gift for the children of the world.

The prayers are the first to be written fresh in a modern language—not Latin, but French and German—then translated into English, Italian, and Spanish. With a sense of caution, these new prayers were approved for three years, until 1977, but it soon became apparent that they had truly been embraced.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

ST. JOSEPH'S PARISH MEN'S WEEKEND RETREAT

January 16th through the 18th are the dates for this year's Men's Retreat at Mater Dolorosa Retreat Center in the beautiful Sierra Madre foothills. Start the new year right. The Theme this year is:

*"Who is Jesus Christ? Who Am I?
Finding the Divinity Within"*

Over 25 parish men enjoyed last year's retreat. Ask a brother, father, son, or cousin to attend with you. A \$50 deposit is required to reserve your room. To experience a personal and spiritually uplifting discussion with God on the weekend, please call for information and reservations:

Tom Woore
714-996-3478

REKOLEKCJE PARAFIALNE ŚW. JÓZEFA

16-18 stycznia następnych Rekolekcji dla mężczyzn w Centrum Rekolekcyjnym Mater Dolorosa na pięknym podgórzu Sierra Madre. Dobrze rozpocznij nowy rok. W tym roku tematem przewodnim jest:

*„Kim jest Jezus Chrystus? Kim jestem?
Odnalezienie wewnętrznej boskości”*

Ponad 25 parafian uczestniczyło w zeszłorocznych rekolekcjach. Poproś brata, ojca, syna lub kuzyna, aby przyszedł z tobą. Aby zarezerwować pokój, wymagany jest depozyt w wysokości 50 USD. Aby doświadczyć osobistej i duchowej rozmowy z Bogiem w weekend, zadzwoń po informacje i zastrzeżenia:

Tom Woore
714-996-3478

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 28 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: 2 Krl 5:14-17; Ps 98:1, 2-3, 3-4;

2 Tm 2:8-13; Łk 17:11-19

Wiemy dobrze z własnego doświadczenia, jak łatwo zapomina się o obowiązku wdzięczności za otrzymane dobrodziejstwa. Kiedy czegoś potrzebujemy, wiemy, do kogo należy się zwrócić, skoro zaś

otrzymamy - zwlekamy z wyrażeniem wdzięczności albo po prostu o niej zapominamy. Owszem, zdarza się i w ten sposób, że zamiast wdzięczności okazujemy niewdzięczność swoim dobroczyńcom. Nie ulega wątpliwości, że największy dług wdzięczności zaciągamy wobec Boga, bo Jemu ostatecznie wszystko zawdzięczamy; ale i na tym odcinku różnie bywa z ludzką wdzięcznością. Stąd Pismo święte przypomina nam niejednokrotnie ten ważny obowiązek i przez konkretne przykłady poucza, w jaki sposób należy go wypełnić.

Dziś słuchamy najpierw opisu uzdrowienia z trądu wodza syryjskiego Naamana. Mieszkał w pogańskiej Syrii i tutaj wyczerpał już wszystkie możliwości wyleczenia się z choroby. W końcu od dziewczyny izraelskiej, która pracowała w jego domu, dowiaduje się, że w Izraelu jest potężny prorok imieniem Elizeusz i że on może uzdrowić jego ciało z trądu. Wybiera się przeto w daleką podróż z całym swoim orszakiem. Wykonując polecenie proroka, zanurzył się siedmiokrotnie w Jordanie i został oczyszczony. Możemy sobie wyobrazić, jaka radość ogarnęła tego człowieka i całe jego otoczenie. W takich właśnie chwilach człowiek zapomina o wszystkim; ale Naaman nie zapomniał o obowiązku wdzięczności.

Wraca do męża Bożego i czyni publicznie takie wyznanie: "Przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem. A teraz zechciej przyjąć dar wdzięczności od twego sługi". Ponieważ Elizeusz nie chciał przyjąć żadnych darów, stąd uzdrowiony Syryjczyk poprosił o możliwość zabrania ziemi palestyńskiej do swego kraju. Chciał bowiem odtąd na wzór Izraelitów składać ofiary prawdziwemu Bogu. Tak więc wdzięczność wyraził w sposób najpiękniejszy, ponieważ porzucił pogaństwo, a zaczął czcić jednego prawdziwego Boga.

Inny obraz przedstawia nam Ewangelia. Chrystus przechodzi pograniczem Samarii i Galilei. Zabiega Mu drogę dziesięciu trędowatych, którzy stojąc z daleka (bo nie wolno im było zbliżać się do zdrowych) wołali: "Jezusie, ulituj się nad nami!" Pan Jezus każe im udać się do kapłanów. Zgodnie bowiem z Prawem Mojżeszowym uzdrowieni z trądu mieli najpierw pokazać się kapłanom, którzy oglądali ich ciało, aby się przekonać, czy rzeczywiście zostali uzdrowieni. W drodze do kapłanów doznali uzdrowienia. Zapanowała wśród nich niebywała radość, która przesłoniła im jednak obowiązek podziękowania swemu Dobroczyńcy. Tylko jeden powrócił do Jezusa, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Sa-

marytanin.

Pan Jezus czyni wyrzut pozostałym: "Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu?" Niestety, historia się powtarza. Ciągłe stanowczo za mało jest tych, którzy pamiętają o wypełnieniu obowiązku wdzięczności. Wypada i nam zastanowić się nad tym, czy umiemy Bogu dziękować za wszystko, co od Niego otrzymujemy. Przecież wiele Mu zawdzięczamy, tylko rzadko o tym myślimy. On nas stworzył, On nas odkupił, On wspiera nas swoją łaską, abyśmy mogli osiągnąć zbawienie. Pamiętajmy zwłaszcza o tym, że Eucharystia, w której uczestniczymy, stanowi najlepszą formę dziękczynienia Bogu za wszystko, co staje się naszym udziałem.

Zachęcając swojego ucznia Tymoteusza do wypełnienia powierzonej mu posługi, każe św. Paweł spojrzeć na Jezusa Chrystusa, który stał się dla wszystkich wzorem dobrowolnego wyniszczenia. Rozpoczęło się ono już w momencie przyjęcia ludzkiego ciała: Syn Boży przyjął postać sługi, aby potem podjąć śmierć krzyżową. Ten właśnie przykład był zachętą dla Apostoła, przebywającego w więzieniu, gdzie nosi kajdany jak złoczyńca. Czyni to jednak z radością, bo ma świadomość, że w ten sposób buduje tych, którzy są wybrani przez Boga i dopomaga im w osiągnięciu wiecznej chwały w Chrystusie Jezusie.

Otuchą napętnia św. Pawła również fakt, że na skutek jego uwięzienia słowo Boże nie uległo skrępowaniu. Człowieka, który je głosi, można uwięzić jak złoczyńcę, ale słowa Bożego raz wypowiedzianego nikt i nic nie może skrępować, raz zasiane - owocuje. Właśnie w więzieniu Apostoł ma świadomość, że głoszona przez niego jeszcze na wolności Ewangelia przynosi teraz owoce.

Z tych rozważań wyprowadza wnioski, który dotyczy wszystkich wierzących: tylko ci, którzy nauczą się współumierać z Chrystusem, będą mogli żyć wspólnie z Nim; ci zaś, którzy trwają w cierpliwości, podejmując przeciwności życiowe, mają prawo do tego, aby wspólnie z Nim królować. To jest zachęta i wezwaniem, ale należy też mieć w pamięci ostrzeżenie: "Jeśli będziemy się Go zapierali, to i On nas się zaprze".

.. ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Czym więc Samarytanin odróżniał się od pozostałych trędowatych? Na pewno musiał zmierzyć się z dodatkowym dylematem. Jako cudzoziemiec nie mógł przecież ot tak pójść do świątyni w Jerozolimie. Poza tym, Samarytanie mieli własną świątynię ku czci Jahwe na górze Garizim w Samarii. Gdzie więc miał się udać? Zrozumiał zapewne, że to Jezus jest „miejszem” działania Boga. W Nim zobaczył prawdziwą świątynię.

Jezus stwierdził, że Samarytanin w przeciwieństwie do reszty chorych, „znalazł się” i dlatego wrócił oddać chwałę Bogu. Ewangelista używa tutaj greckiego czasownika *heurisko*, który oznacza „znaleźć jakąś fizyczną rzecz na skutek szukania albo zupełnie przypadkowo natknąć się na coś”, ale także „odkryć coś abstrakcyjnego, zrozumieć, osiągnąć poznanie”. W potocznym języku do dzisiaj odnalezienie się w życiu pokrywa się jakoś z odkryciem swojego miejsca w tym świecie, sensu i celu, do którego się dąży. Człowiek zagubiony nie wie, po co żyje.

ŚW. KALIKST I, PAPIEŻ I MĘCZENNIK—14 PAŹ

Kalikst żył w III wieku. Był rzymianinem, synem Domitiusa z Trastevere. Jako niewolnik Marka Aureliusza Karpofora, bogatego dygnitarza-chrześcijanina, przebywał na dworze cesarskim w Rzymie. Jego pan, chrześcijanin, powierzył mu odpowiedzialność za pieniądze innych chrześcijan. "Bank" upadł. Kalikst, bojąc się, że zostanie oskarżony o kradzież, postanowił uciec z Rzymu. Zatrzymano go po tym, jak wskoczył do morza. Jego właściciel pragnął go zabić. Jednakże dłużnicy wyprosili dla niego ocalenie, licząc na to, że przyzna się do kradzieży i zwróci pieniądze. Kalikst jednakże nie ukradł tych pieniędzy.

Kaliksta aresztowano ponownie - tym razem za bójkę, w którą się wdał. Wysłano go do ciężkiej pracy w kopalni na Sardynii. Uwolniono go na mocy rozkazu cesarza i dzięki interwencji Karpofora. Kalikst przebywał w Antium, gdzie otrzymywał pieniądze na swoje utrzymanie od papieża Wiktora I.

Po powrocie z zesłania został archidiaconem w Kościele rzymskim. Na polecenie papieża św. Zefiryra ok. 199 r. objął zarząd nad cmentarzem przy Via Appia w Rzymie, który dziś nosi jego imię. Pochowano na nim wielu papieży. Po śmierci Zefiryra w 217 r. Kalikst został wybrany papieżem. Mniejszość chrześcijan opowiedziała się jednak za kapłanem Hipolitem, co doprowadziło do powołania pierwszego w dziejach papieża antypapieża.

Pontyfikat Kaliksta trwał 5 lat. W tym czasie zajęł zdecydowane stanowisko wobec herezji sabelianizmu i monarchizmu, które błędnie interpretowały tajemnicę Trójcy Świętej, a także wobec schizmy Hipolita. Akceptował związki małżeńskie zawierane między osobami wolnymi a niewolnikami. Złagodził wykonywanie pokuty - pozwalał na odpuszczanie grzechów ciężkich. Przypominał, że Kościół otrzymał prawo przebaczenia wszystkich grzechów i wskazywał zarazem na miłosierdzie Boga. Na tej podstawie polecił przyjmować ponownie do Kościoła tych, którzy uprzednio zostali wykluczeni z niego na stałe za bałwochwalstwo, morderstwo czy nieczystość. Warunkiem natomiast powtórnego włączenia do Kościoła tych, którzy w czasie prześladowań odstąpili od wiary, tzw. lapsi, było odbycie przez nich pokuty kościelnej. Z tego powodu często go krytykowano. To właśnie z pism go krytykujących wiemy tak dużo o jego życiu.

W czasie kolejnego prześladowania papież Kalikst poniósł śmierć męczeńską 14 października 222 r. - nie wiadomo jednak, w jaki sposób i z czyjej ręki. Został pochowany na cmentarzu Kalepodiusza przy Via Aurelia. Papież św. Grzegorz III (731-741) przeniósł relikwie św. Kaliksta do kościoła Matki Bożej na Zatybrzu, który prawdopodobnie wybudował.

Według dawnego brewiarza Kalikst I miał ustanowić "suche dni", czyli 12 dni (po 3 dni w każdym kwartale) pokuty i postu. Miał też udzielić chrztu kilku senatorom rzymskim, którzy ponieśli za wiarę śmierć męczeńską. W więzieniu miał uzdrowić strażnika, św. Prywata, i pozyskać go dla Chrystusa. Razem z nim poniósł śmierć męczeńską. Wreszcie, według tego samego źródła, opartego na Księdze Papieży, wyświęcił 8 biskupów, 16 kapłanów i 4 diakonów.

ST. CALLIXTUS I, POPE AND MARTYR—14 OCT

Callixtus lived in the 3rd century. He was a Roman son of Domitius of Trastevere. As a slave of Marcus Aurelius Karpofor, a wealthy Christian dignitary, he stayed at the imperial court in Rome. His master, a Christian, made him responsible for the money of other Christians. The "bank" has collapsed. Callixtus, fearing that he would be accused of theft, decided to flee Rome. He was stopped after he jumped into the sea. Its owner wanted to kill him. However, the debtors pleaded for salvation for him, hoping that he would confess to theft and return the money.

Callixtus did not, however, steal the money.

Callixtus was arrested again - this time for a fight he got into. He was sent to work hard in a mine in Sardinia. He was released by order of the emperor and thanks to the intervention of Karpofor. Callixtus was in Antium, receiving money for his maintenance from Pope Victor I.

After returning from exile, he became an archdeacon in the Roman Church. At the behest of Pope St. In about 199 Zefiryra took over the management of the cemetery in Via Appia in Rome, which today bears his name. Many popes were buried there. After Zephyrin's death in 217, Callixtus was elected pope. A minority of Christians, however, opted for the priest Hippolytus, which led to the appointment of the first anti-pope in the history of the papacy.

Callixtus' pontificate lasted 5 years. During this time, he took a firm stand against the heresies of Sabelianism and monarchism, which misinterpreted the mystery of the Holy Trinity, as well as against the schism of Hippolytus. He accepted marriages between free persons and slaves. He softened the performance of penance - he allowed the forgiveness of serious sins. He recalled that the Church had received the right to forgive all sins and at the same time pointed to God's mercy. On this basis, he instructed to re-admit to the Church those who had previously been permanently disfellowshipped for idolatry, murder, or uncleanness. However, the condition for the re-inclusion into the Church of those who, during the persecution, withdrew from the faith, the so-called lapsi, they performed ecclesiastical penance. For this reason, he was often criticized. It is from the writings that criticize him that we know so much about his life.

During the next persecution, Pope Callixtus was martyred on October 14, 222 - but it is not known how or by whose hand. He was buried in the Calepodius Cemetery in Via Aurelia. Pope St. Gregory III (731-741) transferred the relics of St. Callixtus to the Church of Our Lady in Trastevere, which he probably built.

According to the old breviary, Callixtus I was to institute "dry days", that is, 12 days (3 days in each quarter) of repentance and fasting. He was also supposed to baptize several Roman senators who were martyred for their faith. In prison, he was supposed to heal the guard, St. Privat, and win it for Christ. He suffered a martyr's death with him. Finally, according to the same source, based on the Book of the Popes, he ordained 8 bishops, 16 priests and 4 deacons.

ŚW. JADWIGA, KRÓLOWA—16 PAŹDZIERNIKA**SAINT JADWIGA, QUEEN—OCTOBER 16**

Była najmłodszą córką króla Węgier i Polski Ludwika I Wielkiego i Elżbiety Bośniaczej, i prawnuczką króla Władysława Łokietka. Dzięki swoim kuzynkom Piastównom Annie i Jadwidze poznała język polski i naszą kulturę. Król Ludwik wyznaczył na tron Polski swoją córkę Marię. Jednakże Maria po śmierci ojca została wybrana przez Węgrów na tron węgierski. Wówczas Polacy zażądali aby do Krakowa przybyła jej córka Jadwiga. Jadwiga została ukoronowana w katedrze wawelskiej przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Bodzantę w 1384 r. na króla Polski. Za radą panów polskich i na ich prośbę Jadwiga zerwała zaręczyny poprzednie i zgodziła się wyjść za mąż za starszego od siebie o 20 lat wielkiego księcia Litwy Jagiełłę. Można powiedzieć, że złożyła swoje życie w ofierze dla Boga i Polski. Jagiełło przyjął chrzest w katedrze wawelskiej 15 II 1386 r., a trzy dni później miał miejsce ślub Jadwigi z nowym królem Polski. Jagiełło postanowił, że Litwini przyjmą wiarę katolicką.

was the youngest daughter of King Louis I of Hungary and Poland and Elizabeth of Bosnia, and the great-granddaughter of King Władysław the Elbow-high. Thanks to her Piast cousins, Anna and Jadwiga, she learned the Polish language and culture. King Louis appointed his daughter Maria to the Polish throne. However, after her father's death, Maria was elected by the Hungarians to the Hungarian throne. The Poles then demanded that her daughter Jadwiga come to Kraków. Jadwiga was crowned King of Poland in Wawel Cathedral by Archbishop Bodzanta of Gniezno in 1384. On the advice and request of the Polish lords, Jadwiga broke off her previous engagement and agreed to marry Grand Duke Jogaila of Lithuania, who was 20 years her senior. One could say she offered her life as a sacrifice for God and Poland. Jagiełło was baptized in Wawel Cathedral on February 15, 1386, and three days later, Jadwiga married the new king of Poland. Jagiełło decreed that Lithuanians would convert to the Catholic faith.

W lutym 1387 r. rozpoczęła się chrystianizacja Litwy od mieszkańców stolicy, Wilna. Jadwiga przysyłała na Litwę neofitom białe lniane szaty. Na jej prośbę i króla Władysława papież Urban VI erygował 12 III 1388 r. diecezję wileńską, kościół katedralny i na pierwszego biskupa diecezji wyznaczył sufragana gnieźnieńskiego Andrzeja Jastrzębca. Chcąc umocnić dzieło chrystianizacji Litwy królowa Jadwiga założyła w Pradze kolegium dla Litwinów. Królowa zabiegała też o pokój z Krzyżakami. Znana była z głębokiej religijności i wielkich dzieł miłosierdzia. Obdarowywała kościoły, m.in. katedrę wawelską, fundowała szpitale (czyli domy dla ubogich). Swoje klejnoty przekazała na utrzymanie Akademii Krakowskiej. Pełna zasług i w opinii świętości odeszła do Pana 17 VII 1399 r., w kilka dni po śmierci swojej maleńkiej córki.

In February 1387, the Christianization of Lithuania began with the residents of the capital, Vilnius. Jadwiga sent white linen robes to the converts. At her request and that of King Władysław, Pope Urban VI established the Vilnius diocese and cathedral church on March 12, 1388, and appointed Andrzej Jastrzębiec, suffragan bishop of Gniezno, as its first bishop. Seeking to strengthen the Christianization of Lithuania, Queen Jadwiga established a college for Lithuanians in Prague. The queen also sought peace with the Teutonic Knights. She was known for her deep piety and great works of mercy. She donated gifts to churches, including Wawel Cathedral, and funded hospitals (i.e., homes for the poor). She donated her jewels to support the Kraków Academy. Full of merit and with a reputation for holiness, she passed away on July 17, 1399, a few days after the death of her infant daughter.

Piękne świadectwo o królowej Jadwidze dał ks. Jan Długosz: „Była ona bardzo powabna na twarzy, lecz obyczajami i cnotami powabniejsza; krzewicielka wiary katolickiej na Litwie (...) Ona przez Wielki Post i Adwent poskramiała ciało swoje włosienicą i nadzwyczajnymi umartwieniami. Była pełna wielkiej szczerobliwości wobec biednych, wdów, przybyszów i wobec wszelkich nędzarzy i potrzebujących. Nie było w niej lekkomyślności, nie było gniewu (...) pychy, zazdrości lub zawziętości. Odznaczała się głęboką pobożnością i niezmierną miłością Boga”.

A beautiful testimony about Queen Jadwiga was given by Fr. Jan Długosz: "She was very charming in appearance, but even more so in her manners and virtues; a preacher of the Catholic faith in Lithuania (...) She tamed her body with a hairshirt and extraordinary mortifications during Lent and Advent. She was full of great generosity towards the poor, widows, strangers, and all the needy and needy. There was no frivolity in her, no anger (...) pride, envy, or bitterness. She was distinguished by deep piety and an immeasurable love of God."

Z chwilą śmierci rozpoczął się kult Jadwigi, wierni uciekali się do niej w modlitwach, otrzymywali łaski, o czym świadczyły liczne wota. Jednakże jej beatyfikacji dokonał dopiero papież Jan Paweł II w Krakowie 8 VI 1979 r., zatwierdzając publiczny kult, jakim cieszy się królowa Jadwiga „od niepamiętnych czasów”. Kanonizacja królowej Jadwigi miała miejsce również w Krakowie 8 VI 1997 r. Grób św. Jadwigi (jej relikwie) znajduje się w katedrze na Wawelu. W ikonografii św. Jadwiga najczęściej jest przedstawiana jako młoda królowa, w koronie z lilii andegaweńskich na rozpuszczonych włosach, z insygniami władzy (berłem i jabłkiem), często także z herbami Polski i Litwy.

At the moment of her death, the cult of Jadwiga began; the faithful turned to her in prayer and received graces, as evidenced by numerous votive offerings. However, her beatification was only performed by Pope John Paul II in Krakow on June 8, 1979, approving the public cult that Queen Jadwiga has enjoyed "from time immemorial." The canonization of Queen Jadwiga also took place in Krakow on June 8, 1997. St. Jadwiga's tomb (and her relics) are located in Wawel Cathedral. In iconography, St. Jadwiga is most often depicted as a young queen, wearing a crown of Anjou lilies on her flowing hair, with insignia of power (a scepter and an orb), and often with the coats of arms of Poland and Lithuania.

TREASURES FROM OUR TRADITION

In 1962 Pope John XXIII opened the Second Vatican Council with these challenging words: “Our duty is not just to guard this treasure, as though it were some museum piece and we the curators, but . . . what is needed at the present time is a new enthusiasm, a new joy and serenity of mind.” As the participants in Vatican II proceeded with their deliberations, the first document they produced was the Constitution on the Sacred Liturgy, for they knew that it is from the liturgical life of the Church that everything else we do proceeds.

This seminal document, arrived at after much debate and approved virtually unanimously, set the tone for the entire Council to follow. It also set in motion the liturgical reforms that we are still implementing today. Perhaps no single phrase of the entire Vatican Council has had more influence on the life of the Church over the last half-century as the Constitution on the Liturgy’s ringing declaration that “full and active participation by all the people is the aim to be considered before all else.”

—James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

BIERMOWANIE

Zbieramy listę zainteresowanych w przygotowaniu do przystąpienia do Sakramentu Bierzmowania. Do przygotowania mogą przystąpić ci którzy ukończą 15 lat do czasu przyjęcia Sakramentu. Zebranie dla rodziców i kandydatów będzie ogłoszone.

CONFIRMATION

We are collecting a list of those interested who would like to prepare to receive the Sacrament of Confirmation over a 2 year course. Those who will have attained 15 years of age at the time of receiving the Sacrament are eligible. A meeting with the parents and candidates will be announced.

A SHARE IN MY JOY AND GLORY

There will come a time when this work, which God is demanding very much, will be as though utterly undone. And then God will act with great power, which will give evidence of its authenticity. It will be a new splendor for the Church, although it has been dormant in it from long ago (*Diary*, 378).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Jarroł Paviak
Zofia Adamowicz	Brooklyn Hamsley	Mirosława Pawelczak
Karen Arandoña	Todd Hill	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Tot Hoang	Jan Piwko
Kyle Ardando	Dick Hoffman	Francis Ports
Sarah Arrizon	Jackie Hoyt	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Andrzej Hulisz	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Marlena Hulisz	Lourdes Rey
Ewa&Roman Auksztulewicz	John Ibarra	Inka Rezler
Elżbieta Babińska	Josephina Iearra	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Mickie Rizutto
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Henryk Ruchel
Lois Barta	Ania Karwan	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Katarzyna Gaška	Debra Shewman
Igor Bijan	Larry Klementowski	Barbara Siwecki
Ronald Brozchinsky	Kimberly & Family	Maria Sowa
Paul Budai	Zbigniew Kostecki	Jean & Mike Speakman
Gregorio Cabotaje	Anet L.	Matt Starbuck
Edward Cacho	Mary Laning	Mary Strazdas
Dora Carrillo	Danuta Łabuś	Adrienne Swinford
Peter Camacho Family	Monique Chmielewska	Halina Szmit
Jean Carter	Lehman	Grace Teodors
Ashley&Connor Cooper	Olli Marban	Teresa Turek
Lacie Cooper	Marian Marek	Unborn Children
Gina Cruz	Anthony Martinez	Kelsie Wagner
Jadwiga Cywińska	Antoinette Martinez	Charlene Web
Sylvia Derby	Amber Matrauga	Bernadette Westphal
Adam Dolewski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Zdzisław Dolewski	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Joe Doud	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelazewscy
Mieczysław Dutkowski	Monica Nava	Bogusia Zientek
Jacek Dzizinski	Gloria Norton	
Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio	
Charlotte Frances	Andrzej Niedojadło	
Grzegorz Gaška	Jacek Ozimski	

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	Bl. John Beyzym, priest
Monday:	St. Edward the Confessor
Tuesday:	St. Callistus I, Pope and Martyr
Wednesday:	St. Teresa of Jesus, Virgin and Doctor of the Church
Thursday:	St. Hedwig Queen of Poland
Friday:	St. Ignatius of Antioch, Bishop and Martyr
Saturday:	St. Luke, Evangelist
Sunday:	Saint Paul of the Cross, Priest

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **October 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

Gratitude leads to praise. For what are you thankful? Share your gratitude
DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF
THE HOLY SPIRIT
 800-553-3321

Sat 10/11 4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
 Sun 10/12 9:00 am +Josephina Nicolae from family
 10:30 am O Boże błogostawieństwo i opiekę dla całej rodziny z okazji 35 rocznicy ślubu Lucyny i Romana
 O Boże błogostawieństwo dla Julii Machoń z okazji 18 urodzin od rodziców i dziadków
 +Adam Salamach w 42 rocznicę śmierci od córki Anny z rodziną
 +Michalina Nyklaszw w 1 rocznicę śmierci Od córki, zięcia I wnuka z rodziną
 O Boże błogostawieństwo dla Heleny Munson z okazji urodzin od mamy
 O Boże błogostawieństwo dla i opiekę Matki Bożej dla Rafaeli Salamon z okazji minionych urodzin od męża i syna
 +Elżbieta Rudzińska zmarła w zeszłym tygodniu
 Sat 10/18 4:00 pm +Barbara Woolfolk from her family
 Sun 10/19 9:00 am +Alexandra Manea from family
 10:30 am +Sonia Korzym w 3 rocznicę śmierci od rodziców, córki i syna
 Sat 10/25 4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
 Sun 10/26 9:00 am +Marian Nicolae from family
 10:30 am +Edward i +George Konefat od rodziny
 +Grażyna Czerwińska w 1 rocznicę odejścia do Pana od siostry Aliny z rodziną

WORLD MISSION SUNDAY (WMS) ON OCTOBER 19 AND 20, 2025

Next week, we will celebrate **World Mission Sunday**. Each year, the entire Church is invited to support the young mission dioceses in Africa, Asia, the Pacific Islands, and parts of Latin America and Europe, where priests, religious and lay leaders serve the poorest of the poor. The second collection on that weekend will be designated for the benefit of missionaries and missions.

PSA UPDATE
 As of this week 94 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2025 and have pledged \$34,633. **All funds raised in excess of our goal of \$36,000 will be refunded to our center, Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity**

CONGRATULATIONS !
 To all Raffle Winners at the Dożynki Harvest Festival 2025 in Yorba Linda!
 The Grand Prize Winners were:
 \$5,000 Ms. Margaret Ward
 \$3,000 Mr. James McCloskey
 \$1,000 Ms. Jill Novak
 Please pick up your prize at the church office during the office hours. All prizes need to be picked up within 30 days!
Thank you one more time to our Sponsors for all great prizes and to all of you who had purchased the tickets!

Collections
THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY
 First Second
 09/27 & 09/28/2025 \$7,138.00 \$611.00
God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:
 Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
 Bulletin Editor:
Piotr Czarnecki — czarnek@gmail.com

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Office Hours:
 Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
 Sat 12:00 noon—4:00 pm
 Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

Mass Schedule:
Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin
 9:00 am - English
 10:30 am - Polish
First Friday Masses: 8:30 am - English
 7:30 pm - Polish
Confession before each Mass